

[Lysholm Christensen]

tere klageadgang end det at gå boligrettens vej, og der er jo nævnt eksempler herpå i forslagets bemærkninger, nemlig tvister angående varmeregnskaber og ikke ikke mindst i forbindelse med fraflytningssager.

Derfor vil vi også gerne stille os positivt over for det foreliggende forslag. Vores eneste bekymring ligger altså på det administrative område, nemlig om det er muligt at finde en ordning, som er til at håndtere, uden at vi skal opbygge et nyt indviklet apparat, men det må vi se om vi kan finde ud af under det videre arbejde med sagen.

Vi stiller os i hvert fald positivt og medvirker gerne til en fornuftig løsning.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg må indrømme, at jeg bliver helt bekymret over al den ros, der er blevet dette forslag til del. Den mest negative har sådan set været boligministeren, men det kan være, at han ændrer holdning, når han har læst det igen.

Dernæst vil jeg gerne sige, for ikke at der skal herske nogen misforståelse, at Fremskridtspartiet naturligvis er helt fleksibelt med hensyn til, hvordan man skal gøre det i praksis. Netop for at imødekomme de betænkeligheder, nogle har næret ved risikoen for nye bureaukratiske ordninger og administrative fordyrelser osv., tænker os vi os faktisk, at det skal være fuldstændig som huslejenævnene. Vi forestiller os altså ikke, at der skal oprettes nye nævn, men at nogle flere sager skulle kunne komme ind under de samme nævn, dog således, at de skifter navn, når de behandler sager, som stammer fra den almennyttige sektor, og der skiftes en person ud i nævnet, nemlig repræsentanten for selskabet, som bliver skiftet ud med grundejerrepræsentanten. Derfor nærer vi ingen bekymringer for, hverken at det skal blive noget administrativt, som man ikke kan styre, eller at det skal blive så bureaukratisk, at man ikke kan forstå det.

Må jeg dernæst sige til fru Grete Schødt, som gerne vil have det til at gælde i alle områder af landet, at det jo forholder sig sådan, at det er et flertal i Folketinget uden om Fremskridtspartiet, som har bestemt, i hvilke områder af landet reglerne for huslejenævn skal gælde. I vores forslag ligger der ingen forsøg på at udvide det virkeområde eller det regelsæt, hvorefter man kan nedsætte eller lade væ-

re med at nedsætte huslejenævn. Der ligger kun deri, at hvor man kan oprette huslejenævn, og hvor man gør det, skal man samtidig kunne have dette ankenævn for de almennyttige boliger, således at i de områder, hvor en lejer i et privat byggeri har mulighed for at gå til huslejenævnet, skal en lejer i et almennyttigt byggeri efter samme regler kunne gå til dette ankenævn.

I anledning af hr. Pelle Voigts positive og lidt ironiske tale, som jo var morsom, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at vi som sagt ikke har tænkt os at udvide de geografiske områder eller det regelsæt, der bestemmer den geografiske udbredelse af huslejenævnene. Vi har blot tænkt os, at der skal være en ligestilling mellem alle lejere, og det finder vi godt begrundet, for der er sikkert andre boligpolitiske ordførere end mig, som får stribevis af sager fra lejere i socialt boligbyggeri, der ikke kan komme nogen vegne selv med berettigede klager. Og det synes vi er urimeligt. Filosofien om, at disse non profit-foretagender er til for lejerne og altid er enige med lejerne, tror vi altså ikke meget på holder i virkeligheden – det viser de henvendelser, vi får. I det virkelige liv opfattes de almennyttige selskaber på samme måde af deres lejere, som grundejeren opfattes af lejerne i den private sektor.

Det er også derfor, kan jeg sige til fru Grete Schødt, at der i bemærkningerne til forslaget står, at lejerne i de private ejendomme i øjeblikket har bedre retsbeskyttelse, for de har huslejenævnet, som de kan gå til, men ligger der en tilsvarende ejendom på den anden side af gaden, som er bygget af et almennyttigt boligselskab, kan lejerne dér ikke gå nogen steder hen.

Men lad os se. Jeg har altså fastslået, at vi ikke er parat til at udvide virkeområdet, og jeg understreger, at det er et flertal uden om Fremskridtspartiet, der har bestemt virkeområdet for huslejenævnets udbredelse, og som står bag de regler. Det, vi ønsker, er blot, at lejerne i den almennyttige sektor skal kunne komme ind under de samme regler. Men vi er helt parat til under udvalgsarbejdet at finde ud af, hvordan man skal få forslaget formuleret teknisk, således at alle kan støtte det. For jeg går da ud fra, at Socialdemokratiet ikke vil afvise forslaget; ellers ville de jo have den holdning, at hvis man ikke kan redde hele verden, skal man ikke redde dem, som reddes kan.